

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119201388
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119201388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanej : V. C., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX/X, W. H., v konaní zastúpená Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 6 852,78 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. januára 2020, č.k. 23Csp/17/2019-69, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaná **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 14.2.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 6 852,78 eur spolu s úrokom vo výške 9,90 % ročne zo sumy 6 583,13 Eur od 3.3.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 812,78 Eur od 3.3.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou k 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783, so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902, so sídlom na adrese Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž. Žalobca sa tak stal univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. Dňa 26.02.2015 uzavrela spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej klasický spotrebiteľský úver vo výške 7 000,- eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 84 mesačných splátok vo výške 119,71 Eur so splatnosťou prvej splátky 15.4.2015. Žalovanej boli finančné prostriedky prevedené na účet dňa 11.3.2015. Žalovaná svoj záväzok riadne a včas neplnila a z dlžnej sumy uhradila iba 902,87 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil žalobca dňa 2.3.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatným v celom rozsahu. Žalovaná má voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 6 852,78 Eur, z čoho suma 6 583,13 Eur tvorí zvyšok dlžnej úverovej istiny, suma 214,21 Eur dlžné úroky z úveru, suma 15,44

Eur dlžné poistné z úveru a suma 40 Eur náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť aj úroky z dlžnej istiny 9,90 % ročne a úroky z omeškania. Na preukázanie svojho nároku žalobca označil a predložil listinné dôkazy, a to výpis z obchodného registra, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, prehľad čerpania a splátok, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení a výpis z VÚB banky, a.s.. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 1.4.2019 v ktorom poprela pravdivosť listín v tom smere, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom, či skutočne poskytol takú sumu, ktorú v žalobe uvádza. Súčasne vzniesla námietku premlčania z dôvodu, že posledná uhradená splátka bola dňa 30.10.2015. Premlčacia doba začala plynúť zročnosťou nesplnenej splátky za mesiac 11/2015 (15.11.2015). Žalobca si tak svoje právo mohol uplatniť podaním žaloby najneskôr dňom 16.11.2018, táto žaloba však bola podaná dňa 18.2.2019. Vzhľadom na dĺžku premlčacej doby ktorá je 3 roky, bola žaloba podaná po uplynutí premlčacej doby. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 13.6.2019 uviedol, že mu nie je známe ktoré konkrétne listiny by nemali byť pravdivé. Má za to, že prílohy k žalobnému návrhu predstavujú dostatočný dôkaz na preukázanie jeho tvrdení a neurčité vyjadrenia žalovanej nemožno považovať za ich účinné popretie. S tvrdením o premlčaní nároku sa nestotožnil, keďže nesúhlasí s názorom, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Premlčacia doba na zaplatenie dlhu (splatného v splátkach), v ktorom vystupuje v pozícii dlžníka spotrebiteľ, by podľa tvrdenia žalovanej mala začať plynúť skôr ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu. K podaniu priložil výpis z účtu z VÚB banky, a.s..

3. Súd v danom spore nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavil zástupca žalovanej. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom a výsluchom zástupcu žalovanej. Zástupca žalovanej na pojednávaní zotrval na ich písomných vyjadreniach v tom smere, že nárok žalobcu je premlčaný. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/1375/2015 zo dňa 23.8.2017. Z listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav veci. Dňa 26.02.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu (ďalej aj len "veriteľ") a žalovaná Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 7 000 Eur, ktorý mala žalovaná uhradiť v 84 mesačných splátkach po 119,71 Eur, s tým, že splatnosť mesačných splátok je 15 deň v mesiaci. Z prehľadu splácania ako aj z výpisu z účtu vo VÚB banke, a.s. súd zistil, že v marci 2015 bol žalovanej poskytnutý úver prevodom na účet vo výške 7 000 Eur. Žalovaná začala v apríli 2015 splácať úver po 119,71 eur mesačne. Do 30.10.2015 uhradila žalovaná veriteľovi sumu 902,87 eur a od novembra 2015 úver nesplácala. Dňa 9.3.2016 žalobca vyhotovil list označený ako "oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42739030490003, v ktorom sa uvádza, že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu 2.3.2016 sa stal záväzok žalovanej splatný v celom rozsahu. Ďalej okrem iného uviedol, že ak nebude dlžná čiastka uhradená do 14 dní od doručenia tohto oznámenie, pristúpi veriteľ k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou. Žalovanej bol list doručený dňa 14.3.2016.

4. Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou vyššie uvedených právnych noriem dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe uvedenej zmluvy, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, teda občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver a vzhľadom na výšku a účel úveru ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V tomto smere súd konštatoval, že z prehľadu splácania úveru ako aj z výpisu z VÚB banky, a.s. predloženého žalobcom mal súd za dostatočne preukázanú výšku tak poskytnutého úveru ako aj výšku celkových splátok vykonaných žalovanou. Žalovaná úver riadne nesplácala, a preto žalobca listom zo dňa 9.3.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 2.3.2016. Súd sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovanej, pretože premlčané právo nemožno priznať. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je upravená ako zmluvný typ v zákone o spotrebiteľských úveroch, a to proti žalovanej, ktorá pri dojednávaní zmluvy vystupovala v pozícii spotrebiteľa, premlčanie bolo posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky zročné do zosplatenia úveru sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa splatnosti každej zo splátok. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná si nesplnila svoju povinnosť uhradiť riadne a včas splátky úveru, keďže od novembra 2015 neuhradila žiadnu splátku. V dôsledku riadneho neuhradenia splátky splatnej dňa 15.11.2015 vzniklo veriteľovi voči žalovanej právo žiadať splatenie celého úveru v zmysle časti 3 bodu 3.1 zmluvy. Žalobca

toto právo využil, úver zosplatnil ku dňu 2.3.2016. Premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostatku predčasne zosplatneného úveru začala podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej uplatnil žalobca toto právo, t.j. od 15.11.2015, premlčacia doba plynula neprerušene a uplynula dňa 15.11.2018. Žalobu na súd však žalobca podal až dňa 14.2.2019, teda po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Trenčíne napr. v rozsudku sp. zn. 5Co/739/2015 zo dňa 13.4.2016, v rozsudku sp.zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18.1.2018. Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch uzavrel, že premlčacia doba práva na zaplatenie zosplatneného dlhu v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka sa začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, keďže začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Premlčané právo nemožno podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať. Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností, súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom konaní bola plne úspešná žalovaná, preto má nárok aj na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, v ktorom namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok z úverovej zmluvy nemožno priznať z dôvodu premlčania práva žalobcu v celom rozsahu vzhľadom na právnu úpravu § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. S takýmto posúdením veci nesúhlasí, pričom poukázala na § 101, § 103, § 565, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nemôže sa stotožniť s názorom súdu o tom, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Premlčacia doba na zaplatenie dlhu (splatného v splátkach), v ktorom vystupuje v pozícii dlžníka spotrebiteľ, by podľa názoru súdu mala začať plynúť skôr ako reálne dôjde k zosplatneniu dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Súd v odôvodnení napádaného rozsudku uvádza, že takýto postup je v súlade so zákonom. Podľa názoru žalobcu z Občianskeho zákonníka najmä z 8. hlavy 1. časti určujúcej dĺžku premlčacej doby nikde nevyplýva, že veriteľ, ktorého dlžník je spotrebiteľom, by mal byť akokoľvek ukrátený o svoje právo na uplatnenie svojich pohľadávok v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Má za to, že z ust. § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Predmetné zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Ak by veriteľ nevyužil svoje právo na splatenie celého zvyšku dlhu, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplatenie už splatných splátok, t.j. premlčacia doba by plynula každej splátke samostatne. Zo súdom uplatňovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatnenie celej pohľadávky, t.j. až po uplynutí 3 mesiacov s omeškaním splatnej splátky. Predmetné ustanovenia však nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatnenia dlhu (02.03.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčávajú samostatne (apríl 2015 až február 2016) a až ku dňu 02.03.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné k 15.03.2016 až 15.03.2022. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č.k.: 9Co/216/2018 a Krajského súdu v Bratislave č.k.: 10Co/88/2018. Súčasne poukázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín, č.k. 17Co/228/2016 zo dňa 12.04.2017. Žalobca dodržal postup v zmysle vyššie uvedených ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže na základe predložených oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol úver veriteľom zosplatnený až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok. Žalobca vyhlásil dňa 02.03.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t.j. 03.03.2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žalobný návrh bol podaný na súd dňa 14.02.2019, t.j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splátok zosplatnených k 02.03.2016. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe v napadnutej časti nevyhovelo a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 6.333,94 Eur s prísl. predstavujúcu istinu splatnú po mimoriadnom zosplatnení úveru. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam žiadal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa písomne k odvolaniu nevyjadrila.

7. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

8. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod, spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Právny posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Vychádzajúc z obsahu spisu, odôvodnenia napadnutého rozsudku i argumentácie strán v prvoinštančnom i odvolacom konaní, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a dospel k správnym právnym záverom, vo vzťahu k čomu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vzťahujúceho sa k veci samej, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami strán sporu prednesenými v prvoinštančnom konaní, s ktorým odôvodnením, sa odvolací súd v plnom rozsahu identifikuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je spotrebiteľským vzťahom. Súd prvej inštancie správne ustálil, že právny predchodca súčasného žalobcu listom z 09.03.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom žalovanú (pozn. - v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) predžalobnou upomienkou vyzval na doplatenie už splatných splátok a upozornil ju na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok. Z predžalobnej upomienky bolo konkrétne dokazovaním, vykonaným súdom prvej inštancie zistené, že sa týka nedoplatku na splátkach v celkovej výške 399,13 Eur s tým, že ak nedôjde k okamžitej úhrade splátok, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Odvolací súd sa stotožnil i s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o premlčanie nároku žalobcu vzhľadom na predčasné zosplatenie úveru.

12. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie uvádza odvolací súd nasledovné skutočnosti.

13. Ako už bolo konštatované vyššie, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlh žalovanej sa stal splatným po tom, čo právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo (strany sporu sa v predmetnej zmluve dohodli na uplatnení práva na splatenie celej pohľadávky bod 3.1. časť 3. zmluvy) a zosplatiť celý úver v dôsledku neuhradzania splátok riadne a včas, a to listom zo dňa 09.03.2016, ktorým ku dňu 02.03.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom žalovanú (pozn. - v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) predžalobnou upomienkou (danú poštovou prepravou dňa 06.02.2016) vyzval na doplatenie už splatných splátok a upozornil ju na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok. Z písomných vyjadrení žalobcu vyplýva, že k uplatneniu tohto práva došlo pre omeškanie s úhradou splátky splatnej ku dňu 15.11.2015. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatiť (napr. lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarcu de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ako je tomu v občianskoprávnej úprave -napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná

premlčacia doba za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky /§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka/, ktorá bola splatná dňa 15.11.2015, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 16.11.2015 a uplynula 16.11.2018. Svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovanej z úveru si žalobca uplatnil až návrhom na začatie konania podaným na súde dňa 14.02.2019, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

14. V dôsledku uplatnenia námietky premlčania zo strany žalovanej nebolo možné v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčané právo žalobcovi priznať a z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

15. Čo sa týka odvolateľom namietaného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/228/2016, tak predmetné rozhodnutie vychádza z odlišného skutkového stavu (veriteľ neoznačil pre omeškanie s ktorou splátkou konkrétne došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti záväzku), čo následne viedlo k inému právnomu posúdeniu než v súdnej veci.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcovi, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal. Nakoľko však z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanej vznikli v odvolacom konaní trovy, odvolací súd jej nárok na ich náhradu nepriznal (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).